

ניתוח טקסטים כראי להתפתחות שפה מאוחרת

רות ברמן, ליל לוסטיגמן וברכה ניר-שגיב

מטרת המאמר להראות כי לידע הלשוני מסלול התפתחותי ארוך, הנמשך מעבר לגיל הרך וראשית שנות בית הספר. התפתחות זו נבחנה תוך עיון רב-צדדי ביכולתם של ילדים ובני נוער להפיק סוגים שונים של טקסטים. המאמר מציג מדדים שונים שלהם בסיס פונקציונלי-איכותי, הניתנים גם לניתוח כמותי מדוקדק. המדד הראשון עוסק ב"עמדת השיח" כמסגרת תקשורתית-לשונית מארגנת להבעת גישתו של הדובר-הכותב לטקסט שהוא מפיק; המדד השני עוסק במילון ובתחביר ברמה המקומית – דרכי הסגמנטציה של הטקסט נבדקו באמצעות "מארזי פסוקיות" כיחידות-שיח תחביריות-דיסקורסיביות; לבסוף הוצגה שיטה מקורית לבדיקת "איכות הטקסט" באמצעות קריטריונים מפורשים, מבניים ורטוריים לשם אפיון הטקסט כיחידה שלמה. ממדים אלה נבדקו לאור משתני ההתפתחות – ארבע קבוצות גיל מבית הספר היסודי ועד לבגרות, הסוגה – סיפור אישי לעומת דיון עיוני, והאפנות – שפה דבורה לעומת כתובה. מערך מחקרי קפדני, שכל נבדק בו הפיק ארבעה טקסטים שונים, אפשר להשוות באורח מבוקר מאגר נתונים רחב-היקף. לאורך כל המבדקים הסתמנו מגמות התפתחות עקיבות, כגון מעבר לידע לשוני בשל וליכולות שיח מיומנות (מתרחש בעיקר סביב גיל ההתבגרות בביה"ס התיכון); הטקסט הסיפורי הדבור הוא "הקל" והנגיש ביותר בהשוואה לדיון העיוני בשפה הכתובה; אולם הטקסט העיוני הכתוב מתייחד בכך, שכבר מגיל בית הספר היסודי הוא מהווה מוקד מועדף להבעה לשונית עשירה ומורכבת במיוחד.

תפקידי השתיקה בהקשר המשפטי

שתיקה כהודאה וזכות השתיקה

מיכל אפרת

במאמרו הנודע מ-1960 מראה יאקובסון כי הבלטה של כל אחד מששת הגורמים המשתתפים בתקשורת הלשונית – הדובר, המאזין, המסר, השדר, ערוץ התקשורת והקוד הלשוני – מעמידה פונקציה מיוחדת של הלשון. במאמר זה אנו מבקשים להשתמש בהבחנתו זו של יאקובסון, כדי לתרום תרומה בלשונית להסדרת מה שנראה כסתירה בין שתי הלכות משפטיות: שתיקה כהודאה מכאן ואזהרת מירנדה וזכות השתיקה מכאן. נשתמש בהבחנת התפקידים שהעמיד יאקובסון כדי למקם שתיקה כהודאה ואת אזהרת מירנדה עצמה בפונקציה הקונטיבית: בגדר פעולות דיבור שלפי המודל של יאקובסון המאזין הוא במרכזה, ואת זכות השתיקה (לא האזהרה על אודותיה) כשייכת לפונקציה המטא-לשונית – היא הפונקציה שבמרכזה הקוד הלשוני. מירנדה כאזהרה שייכת לפונקציה הקונטיבית אך תוכנה הוא מטא-לשוני: אזהרה כי שימוש הלשון בהקשר המשפטי-פלילי אינו כשימוש היום-יומי ועלול להתפרש בהתאם, ולפיכך מתפרשת זכות השתיקה בפונקציה המטא-לשונית. נתמוך דברינו מרוח אזהרת "מירנדה" וזכות השתיקה בחקיקה האמריקנית, האנגלית כמו גם הישראלית, ובכלל זה בהתייחסות לנבחר ציבור ולהצגה של מסמכים.

סוציולוגיה ולשון – המפגש: השפעתם של מקצועיות ויחסי גומלין

בין מומחים מדיסציפלינות שונות על תרגום מדעי

דבורה קלקין-פישמן ולאה הגואל

לפני יותר מעשור הוקמה הוועדה למונחי סוציולוגיה בעברית בחסותן של האקדמיה ללשון העברית ושל האגודה הסוציולוגית הישראלית. חבריה הם בלשנים מומחים ללקסיקולוגיה וחברי האקדמיה ללשון העברית וסוציולוגים מומחים לתחומי סוציולוגיה שונים. מאז הקמתה הוועדה שוקדת על חיבור מילון מקצועי בעברית לשימוש של מרצים ושל חוקרים בסוציולוגיה. פעילות הוועדה היא חלק ממיזם-על של האקדמיה ללשון העברית: עדכון מילונים בכל תחומי החיים עבור דוברי עברית, כותביה וקוראיה. מיזם זה חשוב ביותר לסוציולוגים מכמה טעמים: העניין שמוצאים דוברי עברית בתרומתם של סוציולוגים להבנת המתרחש בעולמנו מתרחב והולך; הנהל של שיבוץ מונחים לועזיים בשיח הסוציולוגי הן בעל פה והן בכתב מהווה מחסום לסטודנטים ולקוראים משכילים כאחד. מלכתחילה הצטייר התרגום כמשימה לא מסובכת ביותר. ברם, התנסותנו בעבודת הוועדה מלמדת כי אי אפשר להגיע ל"תרגומים מדעיים" אלא בעקבות משא ומתן מאומץ המתנהל ברמות שונות. דיוני הוועדה משקפים ניגודים בין תפיסות שתי הדיסציפלינות – לשון וסוציולוגיה. כמו-כן "מתערבים" בדיונים פירושים שונים של חיי יום-יום עם פירושים "ידעניים" של הדיוטות בכל תחום. כך נוצרות יחדות (קואליציות) ונגודות (אופוזיציות) לא צפויות. בעבודה זו נדון בדוגמאות ספציפיות וננסה להקיש מהניסיון הזה על המידה שהלשון המדעית יכולה, או שאינה יכולה, להיות מנותקת מהשיח של השכל הישר ולשקף את החלוקה המגוונת של המציאות לתחומי ידע ומדע.

נוף לשוני ותפוצות חוצות לאומים: יהודים צרפתים בסרסל ובנתניה

אליעזר בן-רפאל ומרים בן-רפאל

השפה העברית הייתה בארץ לשפה הלאומית הבלתי מעורערת. אולם קבוצות מסוימות ממשיכות להשתמש בשפות המוצא שלהן בהקשרים מסוימים. העולים החדשים מצרפת נמנים עם הקבוצות הללו. מעקבים שונים הראו שמדובר באנשים המתכוונים לשמור על קשר עם צרפת ועם קהילות המוצא שלהם, ובשל כך הם מדגימים את הדפוס של "תפוצה חוצה לאומים". מאמר זה שואל האם אמנם קבוצה זו מדגימה בדרך זו או אחרת את הדפוס של "ביתיות כפולה". אנחנו משתמשים במתודולוגיה של חקר נוף לשוני, המנתחת את כל האובייקטים הכתובים כדי לסמן את הזירה הציבורית. במקרה זה ריכזנו את תשומת הלב לשימוש בצרפתית, בעברית ובשפות אחרות בנוף הלשוני. אנו גם יודעים שכל קבוצה המתיישבת במקום מסוים מתנסה בשינויים מרחיקי לכת תוך הסתגלותה לסביבתה החדשה. כדי לעמוד על מידת ההמשכיות לעומת חוסר ההמשכיות של הקבוצה ביחס לעצמה, ערכנו מחקרים מקבילים בישראל ובצרפת. בישראל בחרנו בנתניה, שבה רבים במיוחד העולים החדשים מצרפת, והם במוקד העבודה הזאת. המוקד השני הוא העיירה סרסל שבקרבת פריז בצרפת, שבה קיים ריכוז מרשים של יהודים צרפתים. הניתוח מראה שהעולים בישראל בונים מרחב ציבורי, שבו יש לשפה הצרפתית מקום מכובד ביותר. במחקרנו מצאנו שגם בסרסל הצעירים והקרובים להם מגלים בלא נחרצות את רצונם לשמור על ייחודם כלפי הסביבה שלהם. הדפוסים שונים זה מזה בשני המקומות על-פי הקשריהם, והם חושפים את הדיאלקטיקה של "קרבה-שונות" של תפוצות ושל קהילות מוצא.

שפת הסתירות: הרהורים בשיח הבלתי-מדובר

של טראנסיסטים ישראלים

ישי טובין ויהושע שמידט

המאמר בודק את ההתנהגות ואת העמדות של "טראנסיסטים", ישראלים המבלים לילות שלמים במסיבות החגות סביב סגנון של מוסיקת ריקודים המכונה "טראנס פסיכודלי". אותן "מסיבות טראנס" נערכות ללא אישורים מתאימים, וחלק ניכר מהמשתתפים נוטלים סמים אסורים. אף על פי שהטראנסיסטים רואים את התנהגותם כאנטי-ממסדית, ממבט קרוב יותר אפשר להבחין שהתנהגות זו משקפת נורמות שכיחות בחברה הישראלית, ואינה מתנגדת להן. המאמר בוחן את התבנית האירונית הזאת באמצעות חיבור בין שיטות אתנוגרפיות (המבוססות על חמש שנים של תצפית-משתתפת במסיבות טראנס), ושיטות בלשניות המבוססות על תורת הסימן ועל פונולוגיה, כדרך לבדיקת התנהגות האדם. השילוב של השיטות הללו מתאים במיוחד לפענוח התנהגותם של טראנסיסטים, מכיוון שבשפתם קיימים מקרים רבים של זוגות דיכוטומיים המאורגנים סביב מערכות מילים פונטיות, סמנטיות ואסוציאטיביות (סתירות), המאששות מבחינה אמפירית את המידע האתנוגרפי.

פלסטיין, מישיגן: הכתובת לשיבה

רון כוזר

מאמר זה פותח בהצגה קצרה של הסמנטיקה של המושג return ('שיבה') כקטגוריה רדיאלית בעלת ליבה ושוליים הנגזרים באמצעות הרחבות. לאחר מכן נסקר בקצרה הוויכוח הפנים-פלסטיני בנושא זכות השיבה, המתנהל בין המקסימליסטים, הנוטים להשתמש במשמעויות הקרובות לליבה, לבין הפרגמטיסטים, המשתמשים במשמעויות השוליים הגזורות. עיקר הדיון הוא ניתוח סיפורו של אנטון שמאס Autocartography: The Case of Palestine, Michigan. במאמר נידון האופן שבו המספר מטעם שמאס מפרק את רכיבי המונח return בצעד המציג את הוויכוח הלאומי המודרניסטי בגיחוכו. שמאס הסופר מתערב בסיפור בפרק ה-Postscript ('אחרית דבר'), ובו הוא חושף את ההיברידיזציה שלו עצמו, ובכך הוא מציע זווית ראייה בלתי-לאומית לנושא זכות השיבה.

פוסקנות מפוכחת (נורמטיביות ריאליסטית):

האקדמיה ללשון העברית ודוברי השפה הישראלית

גלעד צוקרמן

מאמר זה סוקר באופן ביקורתי וחסר פניות התפתחויות אחרונות בהחלטות האקדמיה ללשון העברית. הטענה המרכזית במאמר היא שלמרות שאיפה לעבריות ישראל (מה שמכונה על-ידי המחבר "אלט-נוי-לאנד על-תנאי לאנג"), האקדמיה ללשון העברית מראה סימנים של טהרנות ריאליסטית, נורמטיביות מפוכחת – היא גם מטהרת (לפי השפה העברית) וגם מתארת (לפי דוברי הישראלית) בו-זמנית. בין השאר המאמר מספק דוגמאות להחלטות דסקריפטיביות של האקדמיה, שלמעשה סותרות פסיקות קודמות, פרסקריפטיביות, מפס הייצור של האקדמיה

עצמה. "מי זה ישמור על השומרים עצמם?" לבטח לא כותב המאמר, המאמין בדמוקרטיה לשונית ומוקיר את מפעל המילון ההיסטורי של "התרביץ ללשון העברית".

רכישת שפה כצוהר לאינטגרציה חברתית

בקרב ילדים דוברי רוסית כשפת אם בישראל

שרון ערמון-לוטם, נטליה גגרינה, כרמית אלטמן, ז'אנה בורשטיין-פלדמן,

גלינה גורדיצ'בסקי, אולגה גופול ויואל וולטרס

מאמר זה מתאר תכנית מחקר הבודקת שאלות של זהות ושל גישה ואת הקשר בינן לבין רכישת שפה בקרב ילדים דו-לשוניים דוברי רוסית-עברית בישראל. המחקר מתמקד בהתפתחות לשונית וחברתית בילדות המוקדמת, במעברים ממוסדים מן הבית לגן ולבית הספר, ובמעברים שאינם ממוסדים, מן המשפחה לקבוצת בני אותו גיל ולזהות קבוצתית קולקטיבית. רכישת שפה ודפוס שימוש בה משמשים צוהר להתבוננות בזהות הילד ובגישותיו, כמו גם להערכת הסבירות לשילוב חברתי או למובחנות תרבותית. זהות, גישה ומדדים התנהגותיים של התפתחות שפה מסייעים לחוקרים להעריך את הסבירות שילדי עולים מרוסיה ישתלבו בחברה הישראלית. נתונים מן הממשק שבין רכישת שפה לבין זהות וגישות עשויים לעזור לזהות דרכי גישה לשילוב חברתי של תלמידים בעלי רקע לשוני שונה במוסדות חינוך רשמיים ושאינם רשמיים. מגוון נושאים במחקר הפסיכו-בלשני ובמחקר הפסיכולוגי-חברתי תורם למחקר על שילוב חברתי של ילדים מקבוצות מיעוט לשוניות. תחום אחד הוא חוסר ההתאמה בין שפת הבית לשפת בית הספר, כלומר העובדה שהשפה המדוברת בביתם של ילדים מקבוצות מיעוט לשוניות שונה מן השפה האקדמית. חוסר התאמה זה מתבטא בשני ממדים: (א) שפת הבית (רוסית) לעומת עברית; (ב) שפה דבורה לעומת שפת בית הספר. הורים שהם דור שני לעולים עשויים לפנות לילדיהם ברוסית, והילדים יענו להם ברוסית, בעברית או בעירוב קודים (codeswitching) דו-לשוני בין שתי השפות. מיומנויות בשפה הדבורה, לרוב במשלב נמוך של רוסית, מאפשר תקשורת עם הורים, סבים, אחים ובני הגיל, אבל לא ברור מה תרומתן לרכישת מיומנות הקריאה או משימות קוגניטיביות תובעניות בעברית. נושא זה מתקשר גם לרמת הידע, המיומנות והאוריינות בשפת הבית הנדרשות כדי להצליח ברכישת שפה שנייה. למרות המאמצים לקדם חינוך דו-לשוני ורמה גבוהה של חיוניות השפה, עקב מספרם הגבוה של דוברי הרוסית בישראל, ילדים חווים מעבר מבית דו-לשוני למצב שבו עברית היא השפה השלטת. מרכז עניין נוסף של מחקר זה הוא תפקיד הזהות והגישה ברכישת שפה, שימור השפה ותזוזה בין שפות. המעבר מדו-לשוניות לדומיננטיות היחסית של העברית שונה מן המעבר בקרב מיעוטים אחרים בישראל. ילדים מבית דובר רוסית מאמצים את העברית כשפה שלטת מהר יותר מעולים מאתיופיה או ממדינות הקווקז, כמו גם מילדים דוברי ערבית תושבי ישראל. המחקר בודק גורמים דמוגרפיים וסוציו-אקונומיים כמו גם גורמי גישה התורמים להבדלים אלה. זהות וגישה נחקרו בעיקר במנותק מדפוס רכישת שפה, עקב הבדלים באוריינטציה תאורטית ועקב העדפות מתודולוגיות של תחומי המחקר (פסיכולוגיה, סוציולוגיה, בלשנות). המחקר הנוכחי מנסה לבחון זהות, גישות ורכישת שפה במסגרת בין-תחומית. בתחום הבלשנות, נתוני שימוש בשפה וראיונות סוציו-בלשניים משולבים עם ניסויים. בתחום הפסיכולוגיה החברתית, גישות ונתוני מיומנות בשפה נאספים בעזרת ראיונות/שאלונים, ניסויים של תפיסת הזולת ומיפוי של רשתות חברתיות. תכנית המחקר היא: (א) לבחון את מהלך רכישת השפה בקרב ילדים דו-

לשוניים (רוסית-עברית); (ב) לזהות מאפיינים של זהות חברתית; (ג) לבדוק את מספר הטעויות בשימוש בשפה, ואת סוגן; (ד) לחפש התאמה בין סמנים של זהות חברתית ודפוסי רכישת שפה, המצביעים על שילוב חברתי או על מובחנות תרבותית.

Text Construction as a Window on Later Language Development

Ruth Berman, Lyle Lustigman and Bracha Nir-Sagiv

The study argues that language acquisition has a long developmental path, well beyond early and even middle childhood. This is examined by a multifaceted analysis of different types of texts constructed by schoolchildren, adolescents and adults, using different measures, based on functionally-motivated, qualitative criteria that are nonetheless amenable to quantitative statistical analysis. The notion of "discourse stance" serves as an integrative framework for text construction within which speaker-writers give voice to their attitudes and orientation towards producing discourse in different communicative circumstances. Next, we examine criteria for analyzing text-embedded language use in lexicon and clause-level syntax. The notion of "clause package" characterizes how texts are segmented into syntactic-discursive units. Finally, overall "text quality" is specified by explicit criteria for overall organization and expression of global-level text structure and content. Analysis relates to the three independent variables of development – four different levels of age and schooling; genre – personal experience narrative versus expository discussion; and modality – speech versus writing. Several consistent and significant developmental trends emerge. Adolescence constitutes a major cut-off point in developing command of text-embedded language use; oral narratives are the easiest and most accessible of the four text types we examined, in contrast to written expository texts; but the latter promote more high-level, complexly sophisticated use of language.

The Functions of Silence in Legal Context:

Silence as Consent and the Right to Silence

Michal Ephratt

In his paper in 1960, Roman Jakobson shows that making salient one of the six components partaking in communication – the speaker; the listener; the referent; the means of communication; the message and the code, yields a unique function of language. I wish to make use of this linguistic framework to settle the seeming contradiction between two judicial practices: "silence as consent" and "Miranda warning" of the right to silence. Using Jakobson's model we situate "silence as consent" and "Miranda warning" (and its UK and Israeli versions) as speech acts of the conative function: consent and warning, respectively. The content of this warning is metalinguistic as it warns that speech (the language code) in

specific legal contexts (such as interrogation and court) can be handled and interpreted differently than in other interactions. Thus, "the right to silence" is metalinguistically oriented.

**Sociology Encounters Language: How Professionalism and Interaction
among Professionals from Different Disciplines
Affect Scientific Translation**

Devorah Kalekin-Fishman and Lea Hagoel

More than a decade ago, the Committee for Translating Sociological Concepts into Hebrew was established under the auspices of the Academy of the Hebrew Language and the Israeli Sociological Society. Its members are linguist members of the Academy of the Hebrew Language, who are experts in lexicology and sociologists (who are experts) in diverse areas of social research. Since its establishment, the committee has worked on producing a dictionary of sociological terms in Hebrew for the use of lecturers and researchers. The committee's initiative is part of the overall project of the Academy of the Hebrew Language, namely producing and updating dictionaries in every life domain for speakers, writers and readers of Hebrew. This project is important to sociologists for several reasons. Chief among them is the fact that this project is relevant to the growing interest among speakers of Hebrew in the contributions of sociologists to contemporary events. The custom of interpellating terms from other languages in sociological discourse, whether oral or written, is an obstacle both to students new to the field and to the educated non-sociologist reader. At the outset, the translation of terms did not seem to be a very complicated task. However, our experience in working on the committee has taught us that the only way to achieve "scientific translations" is through tireless negotiations conducted on several levels. The discussions of the committee demonstrate that there are contrasting understandings within each discipline – both in linguistics and in sociology. Similarly, in the discussions, non-experts put forth interpretations derived from experience in daily life with great knowledgeability. On this basis, coalitions and oppositions that had nothing to do with the professional divisions were formed among the members of the committee. In this paper, we present specific examples from the committee's discussions. We conclude that there are limitations on the extent to which a scientific vocabulary can be removed from the discourse of common sense. It is probably inevitable that in the vocabulary of science there is a many-leveled penetration of "real" experience.

Linguistic Landscape and Transnationalism: Sarcelles-Netanya

Eliezer Ben-Rafael and Miriam Ben-Rafael

Hebrew has been made a national language of Israel and is today spoken by all the country's residents. However, some groups continue to use their native tongues in specific geographical areas. Recent French immigrants represent one such case. Observations indicate that they intend to retain links with France and their communities of origin and as such, seem to exemplify the model of "transnational diaspora". This paper questions whether or not this group in some ways effectively illustrates the praxis of dual homeness. We use the linguistic-landscape (LL) methodology that refers to all written linguistic objects that mark the public space and focus on the uses of French, Hebrew and other languages in an LL. As, moreover, we also know that any group that settles in a new environment undergoes unavoidable, far-reaching change, pointing out lines of change as well as of continuity required us to focus on the LL in communities of French Jews, both in Israel and France. In Israel, we choose Netanya, a city with many new French immigrants. In France, we investigated a typical Jewish area in the vicinity of Paris – Sarcelles. The analysis shows that these immigrants build up a public space where original linguistic elements play a major role, whereas in Sarcelles, their friends and relatives make an equal effort to emphasize their distinctiveness. The patterns used, however, show important differences, which reveal the dialectics of similarity-dissimilarity of diasporas and communities of origin.

The Language of Paradox:

Interpreting Israeli Psytrancers Unspoken Discourse

Yishai Tobin and Joshua Schmidt

This article examines the behavior and attitudes of *Transistim* – Israelis who attend all-night dance parties where psychedelic trance music is played. The parties, known in Hebrew as *mesibot*, are typically staged without proper permits, and participants openly use illicit drugs. Even though *Transistim* view their actions as counter-cultural, a closer look at their conduct reveals that, paradoxically, their behavior actually reflects, rather than counters, Israeli mainstream norms. This ironic pattern was uncovered by juxtaposing ethnographic impressions of the activities of *Transistim* (based on five years of participant/observation at Israeli trance parties), with a linguistic analysis of their language based on the sign-oriented Columbia School and Phonology as Human Behavior language theories. The combination of these two approaches is particularly effective since the language of *Transistim* contains numerous examples of dichotomous pairs formed around phonological, semantic and associative word systems and includes other strategies of communication which correspond, and thereby enable, empirical verification of the ethnographic data.

Palestine, Michigan: A Return Address

Ron Kuzar

This study starts with a brief presentation of the semantics of *return* as a radial category with a core and a periphery constructed through extensions. Reference is made to the inner Palestinian debate on the right of return between maximalists, who tend to use meanings closer to the core, and pragmatists using peripheral extended meanings. The main part of the paper is an analysis of Anton Shammas's short story *Autocartography: The case of Palestine, Michigan*. It is shown how Shammas's narrator deconstructs the components of the term *return*, an act which renders the national modernist debate ridiculous. In an authorial intervention in the postscript of the story, Shammas exposes his own hybridity, offering a non-nationalist perspective on the issue of the right of return.

"Realistic Prescriptivism": The Academy of the *Hebrew* Language, its Campaign of "Good Grammar" and *Lexpionage*, and Native *Israeli* Speakers

Ghil'ad Zuckermann

Quis custodiet ipsos custodes? 'Who will guard the guardians themselves?' (Juvenalis, *Satirae*, vi, 347-8). Over the past century, Israeli – a.k.a. "Modern Hebrew" – has become the primary mode of communication in all domains of public and private life in Israel. Linguistic issues are so sensitive in Israel that politicians are often involved. For example, in an article in *Ha'aretz* (June 21, 2004), politician Yossi Sarid attacked the (most widespread) "common language of *éser shekel*" as inarticulate and monstrous, and urged citizens to take up arms, fight it and protect "Hebrew". However, most Israelis say *éser shékel* 'ten shekels' rather than *asar-á shkal-ím*, the latter literally meaning 'ten (feminine) shekels (masculine plural)', and thus having a "polarity-of-gender agreement" - with a feminine numeral and a masculine plural noun. Brought into being by legislation in 1953 as the supreme institute for Hebrew, the Academy of the Hebrew Language prescribes standards for Israeli grammar, lexis, orthography, transcription and vocalization (vowel marking) "based upon the study of Hebrew's historical development". This paper provides a critical analysis of the Academy's mission, as intriguingly defined in its constitution: "to direct the development of Hebrew in light of its nature". It sheds light on the dynamics of the committees' meetings, and exposes some U-turn decisions recently made by the Academy. I suggest that the Academy has begun submitting to the "real world", accommodating its decrees to the parole of native Israeli-speakers, long regarded as "reckless" and "lazy".

Language Acquisition as a Window to Social Integration among Russian Language Minority Children in Israel

Sharon Armon-Lotem, Natalia Gagarina, Carmit Altman,

Zhanna Burstein-Feldman, Galina Gordishevsky, Olga Gupol and Joel Walters

This paper outlines a research program which looks at identity and attitudes and their relationship to language acquisition among Russian-background language minority children. The study focuses on linguistic and social development in early childhood (ages 4-7) and on formal transitions from home to kindergarten to school and informal transitions from family to peers to groups or collective identities. Language acquisition and language use patterns, including lexical, grammatical and pragmatic data are used as a window to the child's identity and attitudes and likelihood of social integration or cultural divergence. Identity, attitude and behavioral measures of language development are used to investigate the extent to which Russian immigrant children are likely to integrate into Israeli society. Data from the interface of language acquisition and identity/attitudes are expected to help identify policy options for social integration of language minority students in both formal and informal educational frameworks. A range of issues from research in psycholinguistics and social psychology inform the study of social integration of language minority children. One issue has been labeled the home language/school language mismatch, i.e. the fact that the language(s) spoken in the homes of language minority children differ from the academic language and literacy skills needed to succeed in school. That mismatch plays itself out along two dimensions: (a) home language (Russian) vs. Hebrew; (b) the spoken vernacular vs. school language. Parents of second-generation immigrants may speak Russian, and their children may respond to them in Russian, Hebrew, or a bilingual codeswitched variety of the two languages. Spoken language skills, often in a colloquial dialect of Russian, enable communication with parents, grandparents, siblings and peers, but may or may not help in the acquisition of reading and cognitively demanding tasks in Hebrew. This issue is also related to the relative level of knowledge of home language proficiency/ literacy needed to succeed in second language acquisition. Despite some efforts to promote bilingual education and a high level of linguistic vitality due to the large numbers of Russian speakers in Israel, children are mostly transitional from bilingual homes to dominance in Hebrew. A second major focus of this research is the role of identity and attitudes in language acquisition, language maintenance and shift. The transition from bilingualism in the home to relative dominance in Hebrew follows a different course than that of other minorities in Israel. Children from Russian-speaking homes become Hebrew-dominant more rapidly than Ethiopian/Kavkazi immigrants and indigenous Arabic-speaking children in Israel. Demographic, attitudinal and socioeconomic factors contributing to these differences are examined. Identity and attitudes have largely been investigated

independently of language acquisition patterns, in part due to different theoretical orientations and in part due to methodological preferences in psychology, sociology and linguistics. The present research attempts to examine identity, attitudes and language acquisition in a single, cross-disciplinary framework. Linguistics, language use data and sociolinguistic interviews are combined with experimental probes. From social psychology, attitude and language proficiency measures are gathered via questionnaires/interviews, person perception experiments and social network techniques. The research strategy is: a) to monitor the course of acquisition among Russian-Hebrew bilingual children; b) to identify features of social identity; c) to examine quantity and quality of errors in language use; and d) to look for correlations between social identity indicators and language acquisition patterns indicative of social integration or cultural divergence.